

Bon vent i barca nova

El destí sempre és una ciutat impossible d'arribar-hi. Si més no, és un bon element narratiu per a la literatura i també per al teatre. En aquesta selecció s'hi troben cinc viatges, cadascun a un lloc ideal diferent i amb una mentalitat ben adversa. Ara, cal advertir que en cap de les propostes no hi ha ni bon vent i, ni de bon tros, barca nova.

Titelles del destí
Els refugiats que naveguen a la deriva de l'espectacle 'Nàufrags', sense ningú que els vulgui ajudar
DAVID RUANO

'Testimoni de càrrec'

En aquesta obra hi ha uns personatges que, sembla, al final no faran el viatge al Carib. Les raons d'aquesta anul·lació caldrà veure-les al Teatre del Raval. L'obra gaudeix de l'èxit que recullen habitualment les intrigues d'Agatha Christie. La directora Pepa Calvo té clares quines són les claus d'intriga i humor negre. L'obra permet descobrir un Jordi Coromina excel·lent (sobretot en el seu punt còmic, sempre disposat a clavar una injectiva a la Srta. Plimsoll, la infermera (Muntsa Tur). La clau és la intriga. I, per això, són papers imprescindibles la maquinadora Romaine Vole (Empar López) i la serventa Janet Mackenzie (Montse Miralles) de la dona assassinada. No se la perdin.

'Nàufrags'

Lluís Danés fa fracassar el viatge d'il·lusions d'uns hipotètics refugiats a *Nàufrags*. Té una sensibilitat molt personal que connecta amb Llach, Eduard Galiano, Albert Pla i Manolo Alcántara... Ara, es distancia del circ i reforça la línia de la manipulació d'objectes (que ja va iniciar amb el *Wasteland*, al Grec del 2013). El director i dramaturg sempre compta amb un espai escènic de cops d'efecte molt visuals que donen més substància a l'univers en què convida a capbussar-s'hi. *Nàufrags* respira el drama dels refugiats que, a partir d'aquest estiu, han estat notícia per la seva sortida de Síria. La voluntat de deixar una interpretació oberta frena el pes de denúncia del desinterès dels europeus a comprometre's amb els desvalguts.

'Anna Karènina'

Anna Karènina decideix prendre un destí tràgic en una estació de tren, en un trajecte que era anodí. El problema d'aquesta adaptació és que es limita a presentar molt angulós el conflicte d'un triangle amorós. Tot i la intensitat inter-

TESTIMONI DE CÀRREC Agatha Christie

Direcció: Pepa Calvo
Lloc i dia: 7 de gener (fins al 28 de febrer). Al Teatre del Raval.

NÀUFRAGS Lluís Danés

Direcció: Lluís Danés
Lloc i dia: 8 de gener al Mercat de les Flors

ANNA KARÈNINA Retret Teatre

Direcció: Iván Campillo
Lloc i dia: 9 de gener (fins al 24 de gener) al Versus Teatre

XARNEGOS Pentateatre

Direcció: Marc González de la Varga
Lloc i dia: 9 de gener (fins al 31) al Teatre Almeria

RONDA NAVAL SOTA LA BOIRA Pere Calders

Direcció: Adrià Aubert
Lloc i dia: 13 de gener (fins al 14 de febrer) al Maldà

pretativa (sobretot de Lara Díez) el pinyol queda massa pelat i no hi ha espai per tastar el regust de les contradiccions, de la ràbia per haver de triar entre el seu fill i el seu amor intens. Cal destacar, també, les ambientacions musicals, interpretades en directe al piano, que pinten els moments amb uns colors i uns tons adequats.

'Xarnegos'

Xarnegos reflexiona sobre la necessitat del viatge (dins d'un mateix estat, o no) i la pertinència d'allà on s'arrela, amb un pèssic de sal picant i un gir emotiu. La proposta integra un grup d'actors molt heterogeni: des d'unes contrastades Roser Batalla i Alícia Puertas fins a espectadors aspectants. D'entrada, hi ha un aire còmic, d'improvisació. La peça va guanyant densitat: un cop reix l'empatia amb els protagonistes, s'estremeix l'emoció. *Xarnegos* parla, en realitat, de les vides íntimes d'uns ciutadans mirats des d'un microscopi. I des d'aquesta òptica, els himnes apareixen desenfocats. La política queda fora, certament, d'aquest consultori de pega.

'Ronda naval sota la boira'

L'estrena d'Els Pirates Teatre demostra que el viatge maleït per l'adaptació de *Ronda naval sota la boira* no és tal. Aquest viatge en què Calders criticava sarcàsticament la indefinició de la democràcia per rebel·lar-se contra la dictadura franquista, avui ressona molt bé. En aquelles decisions unilaterals d'un capità èpic i intransgent s'hi podria veure una ombra de Rajoy. La novel·la, trufada de diferents narradors, es transforma ara en un capítol trepidant i absurd de vaixell a la deriva en què narren una periodista, un autor del fals documental, una veu en *off* i el noi que escriu el relat. És un joc divertit un despropòsit àgil i desinhibit. *